

Pravoslavna nuna, pop in menih.

Neznatna pa je takozvana Bukurjeva kapela. Bukur je bil, tako pripoveduje pravljica, ustanovitelj mesta Bukaresta, in po njem je dobila rumunska stolica tudi svoje ime.¹⁾

Zelo lepa je katoliška stolnica svetega Jožefa. Sezidal jo je slavní dunajski mojster Schmidt v slogu starorimskih bazilik. Arhitektonično je „največja in najlepša monumentalna cerkvena stavba v Bukarestu“. Zares krasna in nad vse snažna je ta cerkev.

Nadškofijski tajnik me je povabil na zajutrek in mi povedal marsikaj zanimivega o katoličanih v Rumuniji. V celi državi sta dve biskupiji: nadškofija v Bukarestu in pa škofija v Jassyju. V mestu samem je katoličanov krog 20.000. Imajo dve župniji in nekaj zasebnih kapelic. Tudi v drugih večjih rumunskih mestih so ustanovljene katoliške fare. Kleriki se izobrazujejo ali v semenišču v Jassyju ali pa v Italiji. — Vprašal sem gospoda tajnika, kateremu samostanskemu redu da pripada, ker nosi tako lepo črno brado. Smehljaje mi odgovori: „Na Rumunskem se katoliški duhovniki ne brijemo.“ Da bi bil to vedel, pa bi si bil pustil rasti onih par brčic, in vrnil bi se bil v domovino „z veliko mršavo bradoj“!

¹⁾ Bucuresci = Bukurjevo (mesto).

O drugih znamenitostih rumunske stolice naj molčim, ker se mi mudi dalje. Zato pa omenjam družega dogodka, ki sicer za moj izlet v Carigrad nima nikakršnega pomena.

Bral sem, kako strogi so Rusi nasproti katoliškim duhovnikom. „Črnuh“ ne sme prestopiti ruske meje brez posebnega ministerialnega dovoljenja iz Petrograda in zavezati se mora, da ne bo opravljal nikakih duhovniških opravil v sveti blagoslovljeni Rusiji. Radoveden sem bil, bi-li ne mogel kako preslepiti teh premetenih Rusov. Šel sem torej v palačo ruskega poslanštva v Bukarestu z namenom, da me vržejo na cesto. Stopim k tajniku, ga prosim, naj mi dá dovoljenje, da smem potovati na Rusko, v Odeso, in mu izročim svoj potni list. Na prvi pogled sem spoznal, da o nemščini ne razume mnogo. „Kaj ste?“ me vpraša in me ogleduje od glave do nog.“ „Dijak na vseučilišču na Dunaju“, mu odgovorim. Tristo zelenih! V potnem listu je pa zapisano, da sem „cooperator“ (kaplan) nekje na Kranjskem. „Tukaj je pa zapisano, da ste cooperator“, mi reče tajnik. — „Veste, to je

Stolna cerkev v Biserici.